

дрѣхитѣ си, пристапи при него и мѡ рече, като
 го оубови за дрѣхата: това прѣдх малко време
 го нѡсаше овца та и пакъ овца еѣше. 38. Вѣасх,
 като го попытаха: кой е най сѣлх дохитакъ;
 рече: акѡ пыташь за дѣвѣтѣ е мѡчѣтельатъ,
 акѡ ли за пытомытѣ, е ласкѣтельатъ. 39. Ян-
 тис-оѣнх, като чѡ чи го хвалѣтъ лѡкавѣ чело-
 вѣцѣ: великимъ сторѣхъ нѣкои слѡ рече, на
 прѣѣтитѣ си. 40. Фалиса попытаха: що ви-
 дѣ рѣдко на свѣтѣтъ; а той ѡтвѣща: старѣ
 мѡчѣтель. 41. Овкрѣта ритнѣго едѣнх бизѡ-
 менх челоѣкх, а той не мѡ рече нищо. Прѣѣ-
 тилитѣ мѡ са чѡдѣха, и той и мѡ кажи: акѡ
 ма ритнаше магаре, трѣваше ли да горѣтна и
 а хѣ; 42. Аристотель, като чѡ чи нѣкойси го
 хѡчи, рече: кога ма нѣма нѣка ма и еѣи. 43. Фал-
 лисх рече: най вѣтхѡ нѣщо е Бѡгх, защо нѣма
 начѣло: а най краснѡ свѣтѣтъ, защо е Бѡжѣ
 создѣнѣ: а най чивѣсто оумѣтъ. 44. Оѡлона
 попытаха го на едѣнх собѡрѣ: бизѡменх ли е
 та малчи, или нѣма що дарѣнѣ; а той ѡтвѣща:
 возмѡжно ли е да малчи бизѡменх челоѣкх; 45.
 Попытаха Оѡмонѣда: защо сѣсх малчѣнѣто си
 и ѡи да са покаже дѡбрѣ прѣдх хѡрата; а той ѡт-
 вѣща: зашто много пѣти са кѣлхѣ (станѣхъ
 пишманѣ) чи хѡртѡѡѡхъ, а никога, чи малчѣхъ.
 46. Янѣимѣхъ попыта филиппѣда що ѡѣшь да ти
 дѣмѣ; а той рече; мѡла ти са да не ми ка-
 жишь нищо ѡ скрѣтитѣ си рѣботѣ. 47. Фило-
 софѣтъ дѣнѡнх вѣлше слѡгѣта си чи ѡткрѣдна
 едѡ нѣщо: и като той са ѡправдѣваше и
 оѡмаше, чи мѡ вѣло пишанѡ да ѡкрѣдни: пи-